

Morten Aagaards prædiken 3. søndag efter påske

Taler

Morten Aagaard
Sogne- og korshærspræst

Dato

11. maj 2025

Sted

Sct. Pauls Kirke, Aarhus

Omstændigheder

Prædikentekster

Esajas' Bog kapitel 54, vers 7-10
Apostlenes Gerninger kapitel 4, vers 7-12
Johannesevangeliet kapitel 16, vers 16-22

Salmer

Se, nu stiger solen af havets skød
Krist stod op af døde
Påskeblomst! hvad vil du her
Min Jesus, lad mit hjerte få
Det dufter lysegrønt af græs

- 1 *Kom Gud, Kristi opstandelses hellige Ånd*
Kom og klæd os i forårets farver
Mal vores marker og skove med din kunsts pensel
Fyld os med energi og trofaste hjerter
5 *Fejr, med os, opstandelseslivets under.*

- 10 Når jeg som Korshærspræst bisætter byens hjemløse, byens stofmisbrugere og
alkoholikere, byens alvorligt psykisk syge, så bruger jeg nogle gange et digt af
forfatteren Naja Marie Aidt. Hun mistede selv sin søn Carl i en ulykke. Han
blev kun 25 år gammel. Hendes digt lyder sådan her:

- 15 Har døden taget noget fra dig
så giv det tilbage
– giv dét tilbage
som du fik af den døde
da den døde var levende
da den døde var dit hjerte
20 giv det tilbage til en rose
et kontinent, en vinterdag,
en dreng der ser dig an

fra hættens mørke

- 25 Har døden taget noget fra dig
så giv det tilbage,
– giv dét tilbage
som du fik af den døde
da I stod i regnen i sneen
30 i solen og den døde var levende
og vendte sit ansigt mod dig
som ville han spørge om noget
du ikke mere husker og
han havde også glemt det
35 og det er en evighed
en evighed siden nu
(Naja Marie Aidt)

Har døden taget noget fra dig så giv det tilbage!

- 40 Her i tiden efter påske er teksterne fyldt med beretninger om disciplene, der kæmper med forvirring, tvivl, håb og tro. I Esajasteksten som vi hørte, er det de deporterede jøder i Babylon, der er fortvivlede og mismodige, og Gud siger til dem: "For bjergene kan rokkes og højene vakle, men min troskab mod dig
45 rokkes ikke, og min fredspagt vakler ikke, siger Herren, der viser dig barmhjertighed".

- Også her 3. søndag efter påske hører vi i evangelieteksten om, hvordan Jesus under det sidste måltid – Skærtorsdag aften - inden sin korsfæstelse og død
50 prøver at forklare disciplene, hvad der skal ske! Disciplene er forvirrede, mismodige og fulde af sorg over, at Jesu skal dø. Fulde af sorg over, at alt synes at vakle; bristede forventninger, angst for fremtiden, og ikke mindst en sorg over at miste Jesus.

- 55 Men Jesus fortæller disciplene, at den sorg, de snart vil opleve, vil blive efterfulgt af glæde. Jesus siger: "En lille stund, så ser I mig ikke; og igen en lille stund, så skal I se mig." Jesus forbereder sine disciple på de kommende prøvelser – forbereder disciplene på sin død og opstandelse! Den sorg, de vil opleve, er reel og den er dyb, men den er også midlertidig, for glæden vender tilbage. Glæden
60 vender tilbage.

Den store kirkefader Origenes skriver præcis med baggrund i denne tekst om, hvordan Jesus lærer os, at menneskelig sorg kan føre til en dybere forståelse af glæden – og at det er i mørket, vi virkelig lærer at værdsætte lyset.

Hildegard af Bingen, der er en af de mest fremtrædende kristne mystikere fra middelalderen, taler også om, at der findes en indre glæde, der kan findes selv midt i livets prøvelser. Hildegard fortæller os, at Guds lys altid skinner, selv når vi føler os fortabt i mørket. OrBåde Origenes og Hildegard fortæller os, at lidelse ikke er en hindring for glæde, men kan være en vej til dybere kærlighed og forståelse og begge opfordrer os til at bruge Jesus' ord her i Johannesevangeliet til at se på vores egen sorg og lidelse som en mulighed for at vokse i tro og kærlighed.

Har døden taget noget fra dig så giv det tilbage!

Naja Marie Aidt digt og bog handler ikke om Jesus, men om et konkret menneskes død, men tanken om "at give tilbage ved at give videre" er dybt evangelisk og passer godt til i dag. Vi er samlet i dag i Sct. Pauls Kirke for at fejre gudstjeneste, med alt det vi kommer med. Vi kommer til kirke med glæde, med sorg, med håb, med smerte. Vi kommer i kirke som unge, som gamle, som syge, som raske – vi kommer i kirke med alt det, vi er, for her at blive mødt af Guds nåde og Guds trofasthed. For Gud er uendelig trofast, som vi hørte Esajas forkynde og der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved end Jesus. Vi møder Jesus i Ordet. Vi møder ham om lidt gennem hans tilgivelse af alle vores synder. Vi møder ham i nadveren og vi erfarer at døden og sorgen ikke er det sidste, der er at sige: hverken om Jesus Kristus, om Naja Maria Aidts søn Carl eller om os.

Når vi om lidt synger salmen Påskeblomst! hvad vil du her (DS 236), så gentager vi disciplenes tvivl: "Kan de døde graven bryde? Stod han op, som ordet går? Mon hans ord igen opstår?" Påskedigtet slutter med "Ja, jeg ved, du siger sandt: "Frelseren stod op af døde". Kristus er opstanden. Derfor kan vi se dem, vi elsker omsluttet af opstandelsens lys! Derfor kan vi i kirken forkynde mening og håb for syge og døende mennesker, mening, håb og glæde selv midt i de værste livskrises! Kristus er opstanden – og derfor er krigsramte, desperate og ødelagte mennesker ikke forladte af Gud, sådan som de ofte føler. For Guds trofasthed varer ved, fordi kærligheden ikke dør. Og Jesus siger ligeud: "I sørger nu, men

jeg skal se jer igen i opstandelsen, og da skal jeres hjerte glæde sig, og ingen skal tage jeres glæde fra jer” (Joh 16, 22).

- 105 Sådan er det med kærlighedens troskab midt i alt det kaos, vi oplever og selv skaber. Guds trofasthed varer ved – også når tilværelsen gør rigtig ondt, og grunden under os ryster, og vi deler disciplenes tvivl på Guds trofasthed?

- 110 Søren Kierkegaard talte ofte om angst og fortvivlelse, men han understreger altid håbets kraft. Ligesom Jesus' disciple, som måtte gennemgå en tid med sorg før glæden, på samme måde opfordrer Kierkegaard os til at forstå, at vores udfordringer kan føre til dybere forståelse og tro. Ligesom disciplene måtte gennemgå sorg, før de kunne opleve den fulde glæde af Jesu opstandelse, er vi også kaldet til at se i retning af håbet og den glæde, der venter os. Vi lever i en
- 115 tid, hvor det er let at lade os overmande af sorg og fortvivlelse, men dagens ord fortæller os, at Gud er trofast og at Guds kærlighed altid sejrer til sidst!

- Lad os derfor tage disse ord til hjertet og huske, at sorg og glæde er en del af den menneskelige erfaring. Må vi i vores livsøjeblikke huske på, at selvom vi kan
- 120 opleve smerte, så venter der os en glæde, som kun Gud kan give. Så lad os gå fremad i livet med tro, med håb og med kærlighed og lade Guds lys lede os gennem livet.

Har døden taget noget fra dig – så giv det tilbage!

125

Frygt ikke; tro kun.

Amen

130

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

135

Tags

3. søndag efter påske, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-aagaards-praediken-3-sondag-efter-paske>